лютий 2008
February 2008

ПРОМІНЬ

Promin

ПРОМІНЬ
РІК XXXXVIII ЛЮТИЙ Ч.2
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@cogeco.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL XXXXVIII FEBRUARY No.2

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone 905-572-9626
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

2 Леся Українка ..... Lesia Ukrainka
7 Привітання ..... Greetings
8 Голодомор-Геноцид 1932-33 ..... Famine-Genocide 1932-33
9 Навкола Світу ..... Around the World
10 Життя і Культура ..... Life & Culture
12 Духовність ..... Spirituality
14 Жіночі Постаті ..... Women of Influence
16 Мистецтво ..... About the Arts
18 Нашим Найменшим ..... For our Children
20 Поезія ..... Poetry
21 Вісті з централі ..... News from the National Office
22 Громадська Хроніка ..... Community Events
28 Квіти Незабутнім ..... In Memoriam

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580

Canada

Передня обкладинка:
Із книжки "Леся Українка",
Видавництво "Веселка",
Київ, 1965

Front cover:
From the publication
"Lesia Ukrainka" published by
"Veselka", Kyiv, 1965

Союзу Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013
E-mail - pz.yuz@sasktel.net

Редакційна Editorial

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Місяць лютий призначений для вшанування пам'яті українських жіночих героїнь, які стояли на сторожі віри, родини, традицій і держави від початків існування нашого народу. Вони своєю творчою працею і відданістю збагатили національну скарбницю нашого народу. Їх могутнє слово і героїчні діла дали нам дороговказ гідний наслідування.

Знаємо з історії інших поневолених народів, що боротися за правду не є, і ніколи не було, легкою справою. Потрібно було постійно працювати, щоб визволити рідний народ від тенет рабства й приниження. Вони не ходили втореваними шляхами. В них була міцна, незламна сильна віра, що доказує Леся Українка в листі до своєї подруги Ольги Кобилянської, ось такими словами:

"Хто має силу ходити по гострім камінню, той завжди перейде на ньому до чогось високого, до вищого, ніж звичайно можна дійти рівними та гладенькими стежками".

Поступаймо за прикладом Лесі Українки та всіх інших борців за правду. Хай їхні діла стануть для всіх нас прикладом і заохотою дальше нести цю іскру, яку запалили ці перші героїні-борці. В кожній нашій ділянці наслідуймо їх міцний і незламний приклад.

Орися Сушко

I often wonder how differently our lives might have been shaped in the absence of our beloved Ukrainian heroines, past and present. Lesia Ukrainka, precious to the Ukrainian people, set a precedent of fearless expression of the oppression within which she lived. Her focus was not the suffering of the times, but the freedom of progressive thought, for which she strove so adamantly throughout her life. Her poetry and dramatic works attest to a vibrant spirit that refused to be held back by physical disease or political tyranny. The impact of her literary masterpieces continue to inspire and educate us, not only about the turbulent times of Ukraine's history, but also about the way in which a determined heart can break through darkness and shine light on a struggling people.

In today's increasingly troubled world, we can still look to role models like Lesia Ukrainka and her courageous contemporaries for examples of strength and perseverance. And today, role models abound in the membership of our UWAC. From women who work diligently to support their Church and community, to women who are artists and educators, and every woman who dedicates her time to nurturing our Ukrainian culture in Canada -- all heroines in their own right. We need only look right in our backyards to be inspired!

Oksana

Релігійні мотиви в творчості

Лесі Українки

Леся Українка з М. Комаровою. Фото 1889 р.

Реферат на роковини поетки
написала
Наталя Когуська в 1958 р.
Видання Союзу Українок Канади

Леся Українка належить до тих поетів, яких ми називаємо клясиками а їх твори клясичними. Такі твори і формою, і змістом, і провідною думкою є найкращі, і, як кажемо, - художні.

Як в українській, так і світовій літературі Леся Українка займає одне з почесних місць: деякі її праці, особливо драми, перекладені на чужі мови, як от болгарська, польська, англійська й інші.

Провідні ідеї в творах Лесі Українки дещо трудні до зрозуміння від першого читання, а головно трудніші вони для зрозуміння для тих, що не вповні ознайомлені з тими часами й їхнім політичним подіями, в яких жила і працювала Леся Українка.

Можна сказати, що деякі твори Лесі Українки писані синонімами, от хоч би взяти таку драматичну поему, як "Вавилон". Поетка малює образ далекої чужини на берегах Тігра та Евфрата: говорить багаття, гурти людей, родини, друзі, прибиті горем, зруйновані, зневолені, а в дійсности то не буде далека чужина, не буде це Ізраїль - це український народ, змальований псевдонімом; не буде

це й Вавилон, що поневолив Ізраїль, а буде це Москва у своїм жорстокім поході на український народ, а самий Єрусалим можна розуміти як місто, столицю і святиню кожного українця - Київ.

Зробивши такий короткий вступ, варто нам спинитись над деякими творами Лесі Українки і бодай побіжно приглянутись їм. До нашого сьогоднішнього реферату я вибрала тему "Релігійні мотиви у творчости Лесі Українки".

Твори Лесі Українки треба поділити в головному на три головні роди: лірика, проза і драма та деякі переклади чужих клясиків на українську мову, як Гайне, Байрона, Міцкевича та інших. Найсильніші твори Лесі Українки - це драми.

Вона нагадує ними дещо норвезького драматурга Геніка Ібсена. І хоч тло його драматичих творів переважно психологічне, то Леся Українка закреслює ширші проблеми - проблеми самостійности свого народу з виразним питанням: "бути чи не бути". І дуже мало котрий з творів Лесі Українки не оснований на засадах християнської моралі, бо в кожнім з них ми побачимо бажання справедливости, милосердя до слабших, співчуття до покривджених, протест проти насильства і посвята за спільні інтереси. А в одній із своїх поем, взявши цитат із Святого Письма, вона каже: "Немає більшої любові, хто душу поклада за друзів", цебто не може бути вищої і благороднішої християнської любові над любов тих, хто йде на смерть за добро ближніх.

Найглибші релігійні мотиви ми знаходимо в таких драматичних творах Лесі Українки як "Адвокат Мартіян", "Вавилонський полон", "В катакомбах", і "Рифін і Прісцілла", "Йогана Жінка Хусова", та деяких коротших поемах. Для розгляду - і то дуже побіжного - я, власне взяла драму "Адвокат Мартіян". Найголовнішим героєм цієї драматичної поеми є батько родини, адвокат Мартіян - християнин в перших століттях християнства, коли то християн переслідував жорстокий римський закон.

Мартіян - християнин, батько дорослих дітей - сина і доньки, які є гарячими приклонниками віри Христової. Але Мартіян не може виявляти себе християнином; того від нього вимагає клер християнської церкви. Мартіян - адвокат, а римська влада переслідує християн, судить їх, карає, а Мартіян є блискучий судовий оборонець. Його слово в суді має значення тільки тоді, коли суд знає його як римського громадянина, а не як християнина. А держачи в тайні своє християнство, він має спромогу рятувати багатьох засуджених на вигнання або й страту християн, привертати їм волю, боронити їх права. Але це становище власне стає родинною трагедією Мартіяна.

Його діти не погоджуються з таким станом. Вони почувають себе дорослими самостійними хистиянами, вони хочуть ходити до церкви, бути учасниками того живого руху і боротьби за віру Христову. Батько противиться тому, але вони не хочуть розуміти його і готуються навіки залишити його дім. Від того Мартіян страшенно страждає, він чує, що його авторитет падає в очах власних дітей, бо він мусить лицемірити, мусить скриватися зі своїми переконаннями, своєю вірою. Який приклад може він дати своїм дітям? Його посвяту вони не розуміють, не уважають її доцільною і великою.

Жінка його вже давно покинула його, тепер діти лишають його. І він шукає якогось виходу, щоб залишити дітей при собі та якимось способом увести дітей до церкви. І от коли до нього приходить Ізоген, знатний християнин, що належить до клеру і приносить йому судову справу - взавтра судять християнського єпископа, і він мусить його боронити, Мартіян каже:

"..... Дуже трудно, але можливо, з помочею Бога. Так, брате, докладу всії снаги, всю ніч до ранку буду працювати і все зроблю, що тільки в людській силі. Але тепер вділи мені годину. Дозволь покликати моїх дітей, сам розпитай їх про науку віри- я їх учив, як наш канон велить- і сього ж вечора, коли достойні, введи їх у громаду."

Ізоген йому відповідає:
"Ні, не можу. Якраз тепер повинен ти стояти при всій повазі в очах ідолян."

Мартіян: "Та сам же я до церкви не вступаю."

Ізоген знов його переконує:
"Ти думаєш ніхто не буде знати, чиїх дітей я в церкву приведу? То ж цяя звістка наче блискавиця, все місто облетить! Як тільки вийдеш ти на трибуну, - громом загуркоче в юрбі: "У нього діти - християни!" Тоді вже й слова не дадуть промовить. А де ж тепер ми знайдем оборонця? Ти знаєш сам, що другого немає. До інших в місті тут не можем удатися, - вони

не християни - та й хист їх не дорівнює твоєму, а посилати в Рим - короткий час. Крім того ти ж і в Римі силу маєш, є в тебе друзі при дворі, в сенаті. Хто здатен помогти нам, окрім тебе?"

Мартіян каже:
"Але ж подумай, брате, я ж людина,я ж батько. Як же можу я покинуть своїх дітей у тьмі надвірній гинуть?"

Ізоген знов:
" - Та ти ж їх просвітив Христовим словом."

Мартіян далі:
"Зерно зродила плід занадто буйний, упавши на добірну цілину, - як не зібрать його, то він поляже і зогниє. Прийнявши слово, діти запрагли діла. Сам ти знаєш, брате....."

В дальших діях діти Мартіяна покидають його дім. Але ще дві події потрясають Мартіяновою душею; це син його близького друга, християнин, утікаючи від жовнірів, просить Мартіяна, щоб відчинив браму і сховав його від погоні. Мартіян зводить страшну боротьбу з собою. Цей друг, умираючи, поручив йому цього свого сина Ардента в опіку, і ось сьогодні він не може, не має права прийняти його, захистити, охоронити. З-під брами він відсилає його до поблизького лікаря-сусіда, але той з-за брами відповідає:

"Я не дійду .... Я ввесь зіходжу кров'ю,
Побитий, скаменований ... На Бога!
Рятуй мене, згадай Христові рани!"

Мартіян йому відповідає: "Не смію, сину" і рівночасно душа його корчиться від невимовних страждань, бо ж одно - що жаль йому за цим юнаком наче за рідним сином, а друге - переслідуваний Ардент кидає йому останні слова з-за брами і каже:

"Господь тебе не пустить в царство Боже!
Будь проклятий! Пилат!"

По цих словах Мартіян ще

кидається до брами, щоб відчинити і впустити пораненого, але запізно; до брами наближається натовп/юрба переслідувачів, що шукають хлопця/молодця.

Остання і третя подія, що вражає Мартіянову душу/приголомшує Мартіяна це смерть його сестрінки, християнки, яка приїхала до нього в гості разом з матірю. Ця сестрінка умирає під час нападу цієї юрби (товпи), що переслідувала Ардента. А свою сестру, яка єдина залишилася в його родині, він відправляє геть і каже:
"Я ж не можу більше
закувать в кайдани рідні душі.
Я мушу бути сам. Таким, як я,
не можна мати кревної родини,
не можна й другом називать нікого.
Ти мусиш так заїхати далеко, щоб тінь моя тебе не доступала,
і там ходи не в темряві, а в світлі."

І от, переходячи такі страшні душевні переживання, Мартіян залишається на своїм місці, залишається за кулісами подій, назовні невидимий, ідейний християнин, який приніс в жертву справді все те, що було для нього найдорожче, де крім праці, крім небезпеки зі сторони ворогів і підозрінь своїх, не лишилось йому нічого.

Мотив цієї драми глибокий і оснований на тлі християнства, а мотом його є:

"Мовчазно терплячи наругу й муки, Син Божий звеличав вінець терновий над всі вінці земні. То був тріумф!"

Провідною думкою твору "Адвокат Мартіян" є посвята за велику ідею. Поетка каже нею, що не має різниці, яку ролю відіграє людина в суспільстві, видну, чи не видну, але коли вона потрібна для спільної справи, людина має знайти в собі стільки снаги, щоб вистояти на своїм пості.

Бо хіба ж мало було в Україні таких Мартіянів, які під натиском московської влади потай служили справам України, справам свого народу, яких свої підозрювали у зраді, а чужі не вповні довіряли їм, й які мовчки й самотньо несли свого тяжкого хреста.

The valiant life of Lesia Ukrainka

Lesia Ukrainian amidst prominent Ukrainian writers in Poltava, at the unveiling of the memorial to I. Kotliarevsky. Photo c. 1903.

Lesia Ukrainka, (literary pseudonym, Larysa Kosach, 1871-1913) along with Shevchenko and Franko, is one of the foremost writers of Ukrainian literature. Her works reflect a deeply nationalistic spirit, and are the manifestation of a talent equal to that of the world famous classical writers.

Lesia Ukrainka was born in the city of Zviahel, Volyn. Lesia's father, Petro Kosach, was a federal civil servant in Volyn. Her mother, Olha Kosach, was the well-known writer, Olena Pchilka (a pseudonym). Lesia Ukrainka was raised in a close-knit cultural family in which Ukrainian patriotism and interests in literature and in social change flourished. This home atmosphere was largely created by Lesia's mother, as sister to Mykhailo Drahomaniv. In spite of the growing trend to glorify all that originated in Moscow and despite the censorship of the Ukrainian language and of Ukrainian publications, Olha Kosach taught her children to respect and love their native tongue and their nation.

Lesia Ukrainka was also influenced by her uncle, who was persecuted because of his educational and social activism by the tsarist government, and was forced into exile in Bulgaria.

Lesia's childhood was spent in the village of Kolodiazhny, Volyn whence the Kosachs moved. Here, she became acquainted with village life in Volyn. She played with the village children and developed a love for the natural beauty of the area. The

Kosach family often visited Mrs. Kosach's childhood home, an estate in Hadiache, Poltavschyna, and, in winter, often stayed in Kiev, especially when the children grew older and had to attend secondary schools. In Kiev, the Kosachs became good friends of the Lysenkos and the Starytskis, also generators of Ukrainian culture.

Lesia Ukrainka was tutored at home by her mother. At age twelve, she contracted tuberculosis, after which she required special nursing care. The highly cultivated atmosphere of the Kosach home quickly influenced Lesia's intellectual development. Her mother acquainted her first with Ukrainian literature and then with other world literatures. Lesia read systematically nothing but first-rate books and hence, became exceptionally well-educated. She simultaneously learned the following foreign languages: German, French, English, Ialian, Greek, Latin, Polish and Bulgarian. This enabled her to read the Classics (in Greek and Latin) and to learn about Greek and Roman art and philosophy. She particularly enjoyed reading *The Bible* wherein she learned about ancient history with its fascinating events. When she was nineteen, she wrote a textbook for her sisters entitled: *Staradovnia istoria skhidnikh, narodiv (An ancient History of the Eastern Nations).*

Lesia also enjoyed music and learned to play the piano. She had to give up this pursuit due to illness. Painting, too, had to be abondoned for the same reason, even though she had shown great enthusiasm for it as a small child. It is no wonder, then, that she recorded folk songs, some (although this was much later) with her husband, Klumenty Kvitka, and published a collection of folk songs. Lesia Ukrainka liked to embroider Ukrainian designs and sometimes dressed in traditional Ukrainian costume.

Due to illness, Lesia Ukrainka often had to travel to warmer countries, particularly in winter. She journeyed to Germany, Italy and Egypt. She visited Halychyna, where she met Ivan Franko and Mykhailo Hrushevsky, and Bukoyna, where she met Olha Kobylianska, who became a good friend.

Lesia Ukrainka began writing early in life. Her first poem *"Konvalia" (Lily of the Valley)* was published in the magazine *Zoria (Star)* in 1884, and her first collection of poems, *Na krylakh pisen (On Wings of Song)* appeared in print in 1893. Besides poetry, Lesia Ukrainka wrote short stories, and poems for children.

The complete works of Lesia Ukrainka (published in twelve volumes) are true pearls They include her lyric poems, short stories, correspondence, and epic poems, such as. "Rusalka" (The Nymph), "Podorozh do moria" (Voyage to the Sea), "Samson", "Misiachna Lehenda" (Moon Legend). "Robert Bruce", "Davnia Kazka" (Ancient Folk Tale), "Odne slovo" (One Word), "Villa posestra" (Villa, Closest Friend) and "Isolda Biloruka". Then there are her plays: *Blakytna trojands (The White Rose), U puschi (In the Wilderness) Oderzhyma (The Recipient), Vavylonsky polon (Babylonian Captivity), Cassandra, Rufin i Priscilla (Rufin and Priscilla), U katakombakh (In the Catacombs), Na poli krovy (On a Bloody Field), Johanna, zhinka Khusova (Johanna, wife of Khusiv), Advokat Martijan (Martijan, the Lawyer), Boyarynia (The Boyar Woman), Lisova Pisnia (Forest Song), Kaminnyj hospodar (The Stone Host), Orhia (The Orgy).* All of these works have artisitc merit and stimulating ideas.

Lesia Ukrainka also translated from other languages, and contributed articles to various periodicals on literary and socia-cultural themes.

Essays from the History of Ukrainian Culture, Published by the Ukrainian Women's Association of Canada, 1984

Not a hedonistic, but simply a forceful motivation of the will is the springboard of her philosophy, since her tragic writings could not have originated in her passive suffering, but only in a source which shows nostalgic longing for action and enobles her mind and soul. Such a purpose could not have sprung from the morality of relativism, but only from a conflict between the Vis-major [a superior force] and a strong will which prefers sacrifice and death to the betrayal of principles.

D. Donstov, "Poetka Ukrains'koho Risordzhimenta," Literaturno-Naukovy Vistnyk, LXXVI-LXXVIII (1992).

Christmas Greetings

Supporters

UWAC,
St. Andrew's Ladies Auxiliary
Edmonton, Alberta
Alexandra Hohol, *President*
Marion Ostapchuk, *Promin Convener*

UWAC, St. Anna's Branch
Edmonton AB
Bernice Parchewsky, *Treasurer*

Donor

UWAC,
Dauphin MB
Ollie Kiez, *Treasurer*

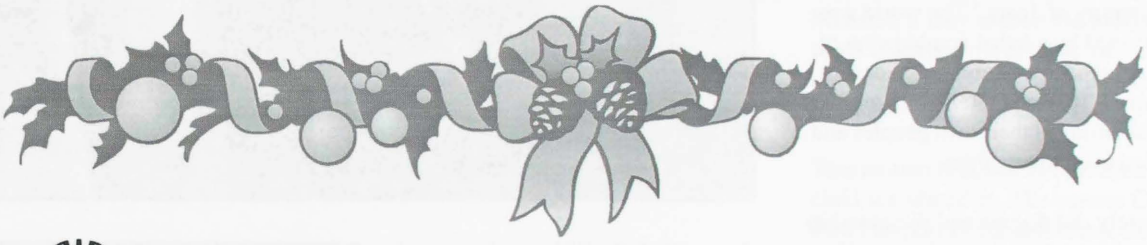

Генеральне консульство України в Торонто
Consulate General of Ukraine in Toronto
Consulat Général de l'Ukraine

Новорічне привітання Міністра закордонних справ України В. С. Огризка

Шановна українська громадо!
Дорогі брати і сестри!

Напередодні Нового Року та святкування Різдва Христового радий нагоді звернутися до вас - представників великої української родини у всьому світі.

Рік, що минає, був непростим, але важливим та успішним для України. Відбулися дострокові парламентські вибори, які у черговий раз підтвердили відданість нашого народу європейським цінностям: прагнення відстоювати демократію, розбудувати державність на національному світоглядному фундаменті. Це - вторована дорога української нації, запорука її успіху і процвітання. Таким нам бачиться український шлях до європейських та евроатлантичних структур.

Ми вдячні закордонним українцям за активну підтримку нашої держави на цьому шляху, за самовіддану працю на благо України, утвердження її позитивного образу в світі. Яскравим свідченням вашого патріотизму стала ініціатива Світового конгресу українців щодо проведення Всесвітньої акції "Запалімо свічку" на вшанування 75-тих роковин жахливої трагедії в історії України - Голодомору 1932-1933 років.

Хотів би запевнити вас, що підтримка закордонних українців, сприяння збереженню рідної мови та культури, задоволенню освітніх, інформаційних та інших потреб громад українців у світі й надалі залишатиметься одним із важливих зовнішньополітичних пріоритетів нашої держави.

У ці новорічні та різдвяні дні від усього серця бажаю вам і вашим родинам веселих і радісних свят, щастя, добра й благополуччя.

З Новим Роком!

Христос Рождається!

Володимир Огризко

Prime Minister Harper Commemorates Holodomor

Good evening ladies and gentlemen,

I am very pleased to join you tonight in this solemn Commemoration of the Holodomor.

The 20th century was described by Pope John Paul the second as the "Century of Tears." The world was infected by a lethal combination of utopian ideology and brutal despotism. It spawned totalitarian regimes that enslaved their own peoples and tried to conquer others.

Rarely did dogma and dictatorship combine to more murderous effect than in the regime of the communist tyrant Josef Stalin. Tonight we remember and honour those who suffered horribly during his savage reign, the Ukrainians. The main instrument of Stalin's persecution of Ukrainians was collectivization. The honest and hard-working people who had tilled the rich soil of central Europe successfully for centuries were forced to farm for the Soviet state. By crushing private ownership, initiative, and dignity, collectivization destroyed most of their agricultural production, and the Soviets stole the rest.

The result was one of the worst tragedies the world has ever known, millions of men, women and children - mostly Ukrainian, but also some Kazakhs and Russians - died of starvation. Those who refused to yield were slaughtered. We in Canada are bonded to this dark chapter in human history by more than a million Canadians of Ukrainian descent, many of whom lost loved ones in the Holodomor.

As we mark the 75th anniversary of the terrible famine of 1932-33, all Canadians will join in commemorating this tragedy. Because what was done to the Ukrainian people was a mortal offence against the values we hold dearest; freedom, democracy, human rights and the rule of law. In remembering these events, we should never forget the efforts that some made for us to caste aside these values and turn a blind eye to this brutality.

Between the two world wars and the long cold war that followed, apologists tried to persuade us that the ideology of communism was benign. They said we should be neutral towards it - an "honest broker." They said we should learn to live with it - that we had nothing to fear from the Soviet Empire.

Canadians knew better. So we took a stand. We stood for freedom and fundamental human rights. We stood against oppression in Ukraine . We stood with the brave people of Ukraine, and those of the other captive nations of central and Eastern Europe .

And when Ukraine won her freedom, we became the first Western country to formally recognize her membership in the free world.

Our special kinship with Ukraine was displayed to the world again last month. At UNESCO, Canada proudly co-sponsored Ukraine 's motion honouring the millions who perished in the famine and acknowledged their deaths were caused by the brutal communist dictatorship of Josef Stalin.

That was just the beginning of a year of commemorative events in Canada planned by the Ukrainian Canadian Congress. Our government welcomes and supports these efforts.

Remembering those who died, and why they died, is our best hope against history repeating itself.

(This speech was delivered in Ottawa, during a combined event sponsored by the Embassy of Ukraine in Canada, the Ukrainian Canadian Congress, and the Ukrainian Canadian Friendship Group)

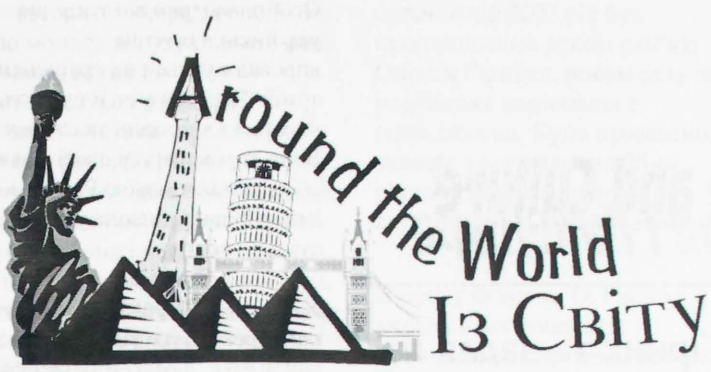

MP Joy Smith introduces motion targeting the exploitation and trafficking of children by Canadians

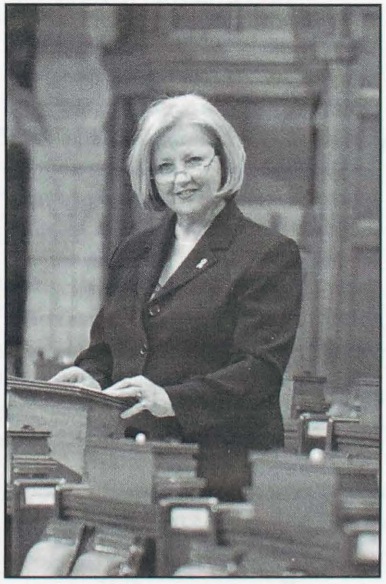

On November 14, 2007, MP Joy Smith, Member of Parliament for Kildonan-St. Paul, introduced Motion 395 which aims to further prevent Canadian citizens from sexually exploiting or trafficking children.

"Children are the most vulnerable members of our society and need to be protected, even outside of Canada," said MP Joy Smith. "It is time to stop putting the rights of pedophiles and criminals over the rights of children."

The motion by MP Joy Smith calls for a careful approach that allows specific passport officials in Canada to be permitted to make a request to the Minister for a cancellation or refusal of a passport for Canadians who pose a serious danger to a child based on the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child (CRC-OP-SC) on the sale of children, child prostitution and child pornography. This is a protocol that Canada has signed and ratified.

"I am pleased with the work our government has done to combat human trafficking and child exploitation and I am confident Canada will continue to take strong steps to combat these crimes," added MP Joy Smith.

Background

In 1989, the UN adopted the UN Convention of the Rights of the Child [CRC], and thereafter Canada ratified it along with 191 countries. The CRC is the first legally binding international agreement that is intended to protect children from sexual abuse and exploitation. Canada has a responsibility to ensure that it does its part to use all measures necessary to prevent the sexual exploitation of children, both within Canada and abroad.

In Australia, passport officials are given specific authority to make a refusal or cancellation of a passport request to the appropriate Federal Minister, if they suspect the individual poses a danger to a child abroad (Australian Passports Act 2005, Division 2, Section 14).

This motion is aimed at convicted child sex offenders. The current Canadian Passport Order authorizes the government only to refuse a passport for the fraudulent use of a certificate of citizenship. This should be changed to target repeat child sex offenders.

The Order also can be used to revoke a passport if the passport is used to commit a serious offence abroad. However it can not be revoked if someone has committed child exploitation offences in Canada and stands a chance of continuing to do so abroad.

For more information, please contact:
Joel Oosterman,
Parliamentary Assistant
Office: (613) 992-7148
Email: smithj8@parl.gc.ca

Хто такий Олекса Гірник та задля чого він віддав своє життя

І щось в мені таке велить
Збіліти в гнів до сотого коліна!
І щось в мені таке болить,
що це і є, напевно, Україна.

Ліна Костенко

26 років тому, 21 січня 1978 року, до могили Тараса Шевченка в Каневі піднявся чоловік, що приїхав з м. Калуша Івано-Франківської області. Коли стемніло, він розкидав по схилах Чернечої гори тисячу листівок, на яких його рукою було написано: "Протест проти русифікації українського народу". І підпис "На знак протесту спалився Олекса Гірник з Калуша". Після цього він облив себе керосином і підніс до грудей запальничку.

Олекса Гірник ішов до того вчинку все своє життя. Одинадцять років він пробув в ув'язненні. Три з них карався у польській армії про право українців мати свою власну державу і бути вільною нацією. А коли після змови Гітлера зі Сталіним у Західну Україну прийшли чергові "визволителі", вони стали робити "зачистки" і відправляти в Сибір людей, що підозрювалися в українському націоналізмі. Вісім років Олекса Гірник провів у концтаборах під Норильськом. Олекса Гірник не хотів потрапити до концтабору в черговий раз, але водночас совість кликала його до боротьби. У житті він часто говорив: "Хочу вмерти за Україну". І він за неї вмер. Його самоспалення - це його форма боротьби. Своєю смертю він прагнув протестувати проти поневолення України Російською імперією та привернути увагу юдей до жахливих наслідків московської політики русифікації України.

Якби Олекса Гірник встав із могили, він переконався б, що русифікація українства виявилося таким глибоким, що на більшій території України проголошення Незалежності на високих і низьких владних постах, на різних керівних посадах опинилися люди, для яких українська мова стала чужою. Більшість із них і слухати нічого не хоче про українське національне відродження та впровадження в Українській державі української мови як державної. Чужою стала українська мова для десятків тисяч викладачів університетів та сотень тися учителів. Вони не хочуть розмовляти українською мовою та відмовляються викладати нею свої предмети. Особливо гірко від того, що українська мова не впроваджується в українській армії. Через усе це її цурається українська молодь та студенти. Вони соромляться своєї мови і спілкуються мовою Російської імперії, що принесла українцям стільки горя.

У червні 1998 року я брав участь у конференції, що відбувалася на пароплаві "Алексей Ващенко" . Пароплав усю ніч стояв на причалі навпроти могили Тараса Шевченка. На світанку я зійшов на берег з вудочкою та вмостився неподалік від гурту хлопців і дівчат, що голосно розмовляли російською. Як з'ясувалося, молоді люди прийшли всім класом до Дніпра на відзначення закінчення школи. Їхня школа - українська. Усі предмети викладаються українською. Майже всі в їхньому класі - українці. Усі можуть напам'ять процитувати слова Шевченка "І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь".

Пароплав "Алексей Ващенко" теж український. Але української мови там не почуєш і не побачиш. На пароплаві працює багато київської молоді. Протягом двох діб жодного українського слова я від них не почув.

Після закінчення конференції її учасники піднялися на Чернечу гору. Коли я стояв біля місця, де спалив себе Олекса Гірник, мені подумалося, що слід нарешті мобілізувати всю українську патріотичну силу на захист української мови. Треба, щоб кожен, хто забуває свою мову, знав, чому загинув Олекса Гірник на Чернечій горі. Слід почати збирати кошти, аби допомогти українському слову, зростанню

його авторитету серед молоді. Бо якщо молодь від української мови відмовиться, як це спостерігається в Києві та більшості міст, то через кілька десятків років Україна перетвориться ще в одну російську державу. І виникла ідея: "Треба створити фонд і надихнути його діяльність ім'ям Олекси Гірника. Якщо він насмілився спалити себе живим на знак протесту проти русифікації українців, то живі патріоти можуть відважитися пожертвувати кошти на святу справу відродження української мови".

У липні1999 року було створено Фонд ім. О Гірника "Українським дітям - українське слово". За ініціятивою патріотичних громадських і політичних організацій 2003 рік був проголошений роком пам'яті Олекси Гірника, роком руху за українське національне відродження. Було проведено ряд заходів з відзначення 25-ої річниці загибелі цього справжнього Героя України.

Щороку Фонд ім. О. Гірника й Ліга українських меценатів присуджують премію за великий внесок в українське національне відродження та значні успіхи в національно-патріотичного ставлення до української мови. Першими лауреатами премії ім. Олекси Гірника стали письменники Анатолой Бортняк, Іван Низовий, Микола Сом, Леся Брлизун-Шанта, журналіст Михайло Іщенко, освітяни Віктор Костенко, Антоніна Мовчук, Павло Ткачук, Володимир Поліщук, Феодосія Півницька.

На місці загибелі Олекси Гірника росте кущ калини, посаджений працівниками Шевченківського заповідника. Гірникова калина ніби нагадує всім патріотам України про їхній святий обов'язок берегти нашу Незалежність та активно боротися за українське національне відродження. Калина просить українських патріотів допомогти українській мові розправити перебиті крила, аби злетіла вона в синє українське небо.

Юрій Гнаткевич

Подала Зеноїда Маєвська
Торонто

ЯК Я УМРУ, НА СВІТІ ЗАПАЛЄ

Леся Українка
1896

Як умру, на світі запалає
Покинутий вогонь моїх пісень,
І стримуваний пломінь засіяє,
Вночі запалений, горітиме удень.

І прийде той, чий образ я носила
З піснями вкупі в серденьку свому.
"Вона для тебе сей вогонь лишила",
Його пізнавши, скажуть всі йому.

Він гордо скаже: "Ні!" - і гордо здійме чоло,
І гордо піде геть, не глянувши назад.
Як перше не приймав, так і тепер не прийме
Ласкаво-прикрих жалів і порад.

Благаю вас, пісні, мої пісні крилаті,
За ним услід, мов іскорки, летіть,
Побудьте з ним в його самотній хаті,
Верніться і мені про нього розкажіть.

Коли коханий мій і там у самотині
Так само гордо відречеться нас,
Тоді, мої пісні, нехай у домовині
Край мого серця поховають нас.

Коли ж він з тугою та з гіркими сльозами
Згадає втрачену, зневажену любов,
Тоді, мої пісні, розстанемось ми з вами,
Лишіть мене в труні, летіть до нього знов.

Spirituality

St. John Chrysostom: On Friendship

He who loves, ought so to love, that if he were asked even for his soul, and it were possible, he would not refuse it. I do not say "if he were asked," but so that he would even run to present him with the gift. For nothing, nothing can be sweeter than such love; nothing will fall out there that is grievous. Truly "a faithful friend is the medicine of life." (Ecclus. vi. 16.) Truly "a faithful friend is a strong defense." (Ib. 14) For what will not a genuine friend perform? What pleasure will he not afford? what benefit? what security? Though you should name infinite treasures, none of them is comparable to a genuine friend. And first let us speak of the great delight of friendship itself. A friend rejoices at seeing his friend, and expands with joy. He is knit to him with an union of soul that affords unspeakable pleasure. And if he only calls him to remembrance, he is roused in mind, and transported.

I speak of genuine friends, men of one soul, who would even die for each other, who love fervently. Do not, thinking of those who barely love, who are table-companions, mere nominal friends, suppose that my discourse is refuted. If any one has a friend such as I speak of, he will acknowledge the truth of my words. He, though he sees his friend every day, is not satiated. For him he prays for the same things as for himself. I know one, who calling upon holy men in behalf of his friend, besought them to pray first for him, and then for himself. So dear a thing is a good friend, that times and places are loved on his account. For as bodies that are luminous spread their radiance to the neighboring places, so also friends leave a grace of their own in the places to which they have come. And oftentimes in the absence of friends, as we have stood on those places, we have wept, and remembering the days which we passed together, have sighed. It is not possible to represent by speech, how great a pleasure the intercourse with friends affords. But those only know, who have experience. From a friend we may both ask a favor, and receive one without suspicion. When they enjoin anything upon us, then we feel indebted to them; but when they are slow to do this, then we are sorrowful. We have nothing which is not theirs. Often despising all things here, on their account we are not willing to depart hence; and they are more longed for by us than the light.

For, in good truth, a friend is more to be longed for than the light; I speak of a genuine one. And wonder not: for it were better for us that the sun should be extinguished, than that we should be deprived of friends; better to live in darkness, than to be without friends. And I will tell you why. Because many who see the sun are in darkness, but they can never be even in tribulation, who abound in friends. I speak of spiritual friends, who prefer nothing to friendship. Such was Paul, who would willingly have given his own soul, even though not asked, nay would have plunged into hell for them.With so ardent a disposition ought we to love.

I wish to give you an example of friendship. Friends, that is, friends according to Christ, surpass fathers and sons. For tell me not of friends of the present day, since this good thing also has past away with others. But consider, in the time of the Apostles, I speak not of the chief men, but of the believers themselves generally; "all," he says, "were of one heart and soul: and not one of them said that aught of the things which he possessed was his own ...and distribution was made unto each, according as any one had need." (Acts iv. 32, 35) There were then no such words as "mine" and "thine." This is friendship, that a man should not consider his goods his own, but his neighbor's, that his possessions belong to another; that he should be as careful of his friend's soul, as of his own; and the friend likewise.

And where is it possible, somebody says, that such an one should be found? Because we have not the will; for it is possible. If it were not possible, neither would Christ have commanded it; he would not have discoursed so much concerning love. A great thing is friendship, and how great, no one can learn, and no discourse represent, but experience itself. It is this that has caused the heresies. This makes the Greeks to be Greeks. He who loves does not wish to command, nor to rule, but is rather obliged when he is ruled and commanded. He

wishes rather to bestow a favor than to receive one, for he loves, and is so affected, as not having satisfied his desire. He is not so much gratified when good is done to him, as when he is doing good. For he wishes to oblige, rather than to be indebted to him; or rather he wishes both to be beholden to him, and to have him his debtor. And he wishes both to bestow favors, and not to seem to bestow them, but himself to be the debtor. I think that perhaps many of you do not understand what has been said. He wishes to be the first in bestowing benefits, and not to seem to be the first, but to be returning a kindness. Which God also has done in the case of men. He purposed to give His own Son for us; but that He might not seem to bestow a favor, but to be indebted to us, He commanded Abraham to offer his son, that whilst doing a great kindness, He might seem to do nothing great.

For when indeed there is no love, we both upbraid men with our kindnesses and we exaggerate little ones; but when there is love, we both conceal them and wish to make the great appear small, that we may not seem to have our friend for a debtor, but ourselves to be debtors to him, in having him our debtor. I know that the greater part do not understand what is said, and the cause is, that I am speaking of a thing which now dwells in heaven. As therefore if I were speaking of any plant growing in India, of which no one had ever had any experience, no speech would avail to represent it, though I should utter ten thousand words: so also now whatever things I say, I say in vain, for no one will be able to understand me. This is a plant that is planted in heaven, having for its branches not heavy-clustered pearls, but a virtuous life, much more acceptable than they. What pleasure would you speak of, the foul and the honorable? But that of friendship excelleth them all, though you should speak of the sweetness of honey. For that satiates, but a friend never does, so long as he is a friend; nay, the desire of him rather increases, and such pleasure never admits of satiety. And a friend is sweeter than the present life. Many therefore after the death of their friends have not wished to live any longer. With a friend one would bear even banishment; but without a friend would not choose to inhabit even his own country. With a friend even poverty is tolerable, but without him both health and riches are intolerable. He has another self: I am straitened, because I cannot instance by an example. For I should in that case make it appear that what has been said is much less than it ought to be.

And these things indeed are so here. But from God the reward of friendship is so great, that it cannot be expressed. He gives a reward, that we may love one another, the thing for which we owe a reward. "Pray," He says, "and receive a reward," for that for which we owe a reward, because we ask for good things. "For that which you ask," He says, "receive a reward. Fast, and receive a reward. Be virtuous, and receive a reward," though you rather owe a reward. But as fathers, when they have made their children virtuous, then further give them a reward; for they are debtors, because they have afforded them a pleasure; so also God acts. "Receive a reward," He says, "if thou be virtuous, for thou delightest thy Father, and for this I owe thee a reward. But if thou be evil, not so: for thou provokest Him that begot thee." Let us not then provoke God, but let us delight Him, that we may obtain the kingdom of Heaven, in Christ Jesus our Lord, to whom be the glory and the strength, world without end. Amen.

St. John Chrysostom
Homily II on 1 Thessalonians

A holy man was having a conversation with the Lord one day and said, Lord, I would like to know what Heaven and Hell are like.' The Lord led the holy man to two doors. He opened one of the doors and the holy man looked in.

In the middle of the room was a large round table. In the middle of the table was a large pot of stew which smelled delicious and made the holy man's mouth water. The people sitting around the table were thin and sickly. They appeared to be famished. They were holding spoons with very long handles that were strapped to their arms and each found it possible to reach into the pot of stew and take a spoonful, but because the handle was longer than their arms, they could not get the spoons back into their mouths.

The holy man shuddered at the sight of their misery and suffering. The Lord said, 'You have seen Hell.'

They went to the next room and opened the door. It was exactly the same as the first one. There was the large round table with the large pot of stew which made the holy man's mouth water. The people were equipped with the same long-handled spoons, but here the people were well nourished and plump, laughing and talking.

The holy man said, 'I don't understand.' It is simple' said the Lord, 'it requires but one skill. You see, they have learned to feed each other, while the greedy think only of themselves.'

Жіночі Постаті
Women of Influence

Українська жінка у політичному житті України

Роля української жінки в політиці України є поставлена на нашу програму в дуже важливий час для України й українського жіноцтва. Це підтверджується такими спостереженнями з біжучого життя, як наприклад факт збільшення полишених дітей і самітних матерів внаслідок радянського типу розводів.

Теж варто пригадати той факт, що всупереч наголошуваної рівноправности жінок і чоловіків, кількість і роля жінок у представницьких органах міської, обласної та парламентської влади є непомітна і за малими винятками, які підтверджують цей факт, мало жіночих представниць громадянства відомі публіці.

Подібне можна сказати й про ролю українських жіночих організацій в Україні: їхнє число є багатозначне, але більшість з них, за винятком Союзу Українок в Україні або Товариства ім. Ольги Теліги, були назначені урядовими чинниками. Проблемами жіноцтва, про які я згадую вище, займались не достатньо.

Теж варто згадати, що між громадськими організаціями, які відіграли хоч якусь ролю в подіях Майдану, не знаходимо українських жіночих організацій в Україні, хоч відомо, що деякі групи жінок і багато родин з ініціятиви матерів допомагали, чим могли, маніфестантам.

При цій нагоді й до цієї теми необхідно сказати, що СФУЖО в діяспорі і його клітини в Канаді й Америці несуть дуже широку й жертвенну працю для матеріяльної, соціяльної і культурної допомоги родинам, жінкам, дітям і людям похилого віку в Україні.

Обговорюючи проблему ролі українських жінок в політичному житті, не можна хоч коротко сказати про брак живої пам'яті й публічного вшанування визначних українок, які в недалекому минулому відіграли визначну ролю в українському визвольному русі. У 1900-х роках, тобто в XX столітті, яке розпочалось в 1917-20 рр. продовжувалось не менш революційною акцією в европейських та заокеанських українських громадах під керівництвом таких організацій, як УВО (Українська Військова Організація), ОУН (Огранізація Українських Націоналістів) або "Просвіта". Ця боротьба продовжувалась у підпіллі та відкритій збройній боротьбі ОУН і УПА. В дальших десятиліттях вона продовжувалась в акціях правозахисників-"шістдесятників" та членів і прихильників Гельсінської Групи (Григоренка, Оксани Мешко й інш.) і Гельсінської Спілки (Чорновола).

В усіх цих етапах українське жіноцтво виявило свою участь визначними постатями й визначними жертвами життя. Про ці останні жертви Екзекутива СФУЖО видала книгу-документ "Нескорена берегиня", яка пригадує найважливіші постаті і події українського жіноцтва у політичній боротьбі та може бути поповнена та усистематизована. А тим часом про ці постаті й події у самостійній Україні все ще мало сказано, а тим більше не визнано офіційно, й без застережень можна сказати, що широка публіка, а зокрема нова, вже зріла ґенерація, мало або нічого не знають. Про все це іноді й говорити не можна публічно, бо різні несвідомі люди або представники ще існуючих, екс-совєтських установ вороже ставляться до цього... Дуже часто ініціятиви для вшанування цих визначних жінок і пов'язаних з ними подій мають локальний і обмежений характер, а часом викликають полеміку, а то й зневажання того роду ініціятив.

Для уточнення хочу сказати, обмежуючись до міста нашого зібрання тут у Києві, що немає

пам'ятника чи хоч таблиці таким подіям, як повстання українських жінок в Інгірі, українським жінкам концтабору в Равенсбрюці та іншим. Принаймі на пошану таких подій наша Конференція повинна покласти вінки.

На тлі згаданих сучасних подій й історичних пригадок, про які була тут мова, можна накреслити потребу широкої, глибоко опрацьованої та репрезентативно представленої проблематики про ролю жінок в сучасному політичному житті України. Варто пригадати, що жінки творили одну політичну партію або поділяли ті самі програмові позиції. Навпаки, вони в своїй багатосторонній орієнтації мали б виявити активну участь в обороні праці української жінки, у забезпеченні потреб української матері, яка все ще традиційно несе тягар родинного життя у матеріальній скруті, вихованих, культурних аспектах життя. Це є справжня героїчна роля української жінки, як це було в нашій історії й продовжується в сучасності.

Серце крається, коли довідуємося з хроніки щоденного життя, з розповідей матерів, громадських діячок про важку, мало що не оспівану Шевченком працю українських жінок.

Детальні пропозиції до цих справ мали б опрацювати сталі комісії при наших організаціях в Україні й діяспорі й довести їх до здійснення законним шляхом.

Марія Митрович
Заступниця голови Союзу Українок у Франції

Із журналу "Українка в Світі"
Видання СФУЖО
число 1, січень-березень, 2007 р.

Math teacher honoured for dedication to her Ukrainian roots

Reprinted from The Montreal Gazette

Karen Seidman

All you have to do is tell Alexandra Kindrat how much you love cabbage rolls and borscht, and she'll embrace you with open arms.

After all, as someone who devotes a lot of her spare time to promoting Ukrainian culture and traditions, she's just happy to know that her message is getting across to people.

"Ukrainian culture has such a special warmth to it," said Kindrat, who lives in Beaconsfield. "The dancing, the orthodoxy, the food, the music - it is all so wonderful and I just want to help other people enjoy it."

Kindrat, 29, recently won an award from the Ukrainian Canadian Congress. The honour is handed out to young people under 30 who promote the Ukrainian culture and improve involvement in the Ukrainian community.

For Kindrat, the recognition is definitely not a sign that she should be letting up on her work.

"This is not something I do for the reward," she said. "I do it because I love it so much, so it means a lot to be recognized for my work."

This year, Kindrat is president of the St. Volodymyr Cultural Association of Montreal, which has about 30 members and promotes the Ukrainian culture in Montreal. She is also involved with the Daughters of Ukraine, the Ukrainian Self-Reliance League, St. Sophie's Ukrainian Orthodox Cathedral and she writes articles for a Ukrainian magazine.

That's all after hours. By day, she is a math teacher at St. Thomas High School in Pointe Claire.

"My ancestry is very important to me and I think it's very important to pass on to future generations," Kindrat said. "Yes, I'm very, very involved, but I just want people to know how beautiful the culture is."

She recently visited Ukraine for the first time and couldn't get over how beautiful it was. "I met relatives I had never seen before," she said. "There was just something so special about going back to where my grandparents were from."

Her parents, of course, are very proud. "It means a lot to them to keep the traditions alive so they are happy with my work."

⌘

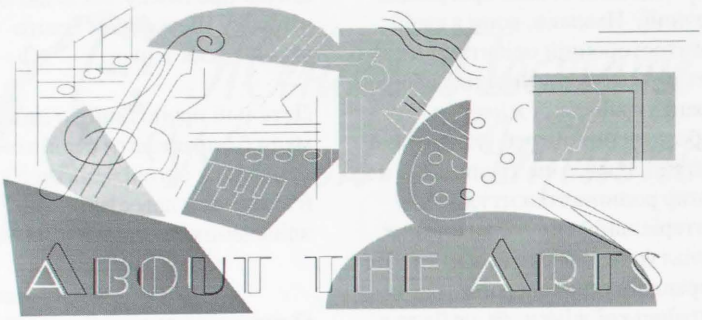

New Publications from the Canadian Institute of Ukrainian Studies Press

Ukrainian Genealogoy

Author: John D. Pihach

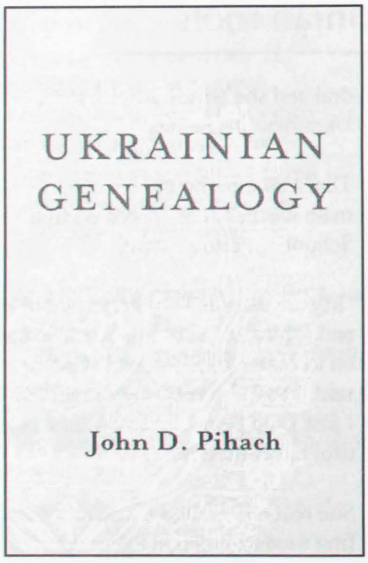

John D. Pihach's *Ukrainian Genealogy* is a guide to tracing one's Ukrainian ancestry in Europe. Consideration is also given to North American records that are specifically Ukrainian or relate to the immigrant experience. Because the overwhelming majority of people of Ukrainian origin in Canada and the United States have roots in western Ukraine or southeastern Poland, the guide concentrates on the resources of those regions. This handbook is intended primarily for those whose ethnic roots are Ukrainian, although some of the material in it may be useful to other groups with roots in Ukraine.

Chapters 1 and 2 discuss general topics that are preliminary to research. Personal names are examined in chapter 3. Chapters 4 and 5 outline the early religious experiences of Ukrainians in North America and the church records that are available. Chapter 6 addresses the crucial question of determining the name of the European ancestral community. Chapter 7 explains how to locate places on a map, describes the various administrative divisions that existed in the past, and looks at the many types of maps that pinpoint the location of the ancestral village and even the actual home. The resources for learning the history of a specific region are covered in chapter 8. Chapters 9 and 10 are devoted to church-based birth, marriage, and death records, the principal overseas genealogical resource. Chapters 11 and 12 survey other overseas materials. Several appendixes describe Ukrainian transliteration schemes and present a key to the scripts of the languages that were used in record keeping; provide a starting point for research by other ethnic groups with roots in Ukraine; and list useful websites.

John D. Pihach received a B.Sc. degree in physics from the University of British Columbia and studied studio fine arts at Vancouver Community College. He has spent many years wandering about Asia and Europe and has made a dozen trips to Eastern Europe, where he has done genealogical research at several archives. He works as a weather observer and is the library chairperson of the East European Genealogical Society in Winnipeg and author of several articles in Galician genealogy.

A Flight of Cranes: A Tale from the Life of Ukrainian Emigrants in Canada

Author: Sigmund Bychinsky

Published in association with the Lviv-based Piramida Press, *Kliuch zhuravliv (A Flight of Cranes)* is an

almost 800-page novel portraying the lives of two generations of immigrants from western-Ukrainian Galicia region to Western Canada. In this major literary work, Sigmund Bychinsky offers a fascinating story dealing with the pioneer Ukrainian experience in Canada and covering a time span from 1892 to 1922.

Depicting the fate of several families from the village of Opari in the Drohobych district, the novel describes their decision to leave, the trip overseas, and the difficult first years on a homestead. In a compelling manner, the text documents the gradual adaptation of the main protagonists, the Fedyk family, and their fellow emigrants to their new lives on the Canadian prairies. Assimilation, discrimination, participation in electoral politics and the Great War, and bitter religious rivalries among Ukrainians are among the many issues dealt with in the novel, which includes loosely autobiographical episodes, as well as historical events.

Bychinsky began work on his novel during the early 1930s and completed it in 1945. However, despite his efforts to publish his manuscript in Winnipeg, the epic tale never made it into print, and is now published for the first time.

"Kliuch zhuravliv" is not only an important landmark in the Ukrainian Canadian literature, but also a unique historical document dealing with a significant and understudied chapter in the history of Canada. The author himself aptly defined his novel as: "a chronicle and a novel of real type, without embellishment, but with a strong desire to portray faithfully the lives of our [Ukrainian] folk in a foreign environment … and among foreign people."

A native of Urman near Berezhany in western Ukraine, **Sigmund (Zenon) Bychinsky** (1880-1947) emigrated to the United States in 1904 before relocating to Canada three years later. He lived in Winnipeg, Edmonton, and the Vegreville area from 1907 to 1910 before moving back to Pennsylvania for six years. From 1917 to 1919 he resided near Canora, Saskatchewan, then returned to Winnipeg, where he edited the newspaper Kanadiis'kyi ranok (Canadian Dawn) until 1928. During the next two years, Sigmund and his wife Anna lived and worked as Protestant missionaries in western Ukraine, after which they permanently quit Europe for North America, spending the remainder of their lives in the state of Michigan.

In Canada, Sigmund served for a time as the editor of Kanadiis'kyi farmer (Canadian Farmer), while simultaneously overseeing the publication of the first collections of original Ukrainian-Canadian writing. Among his many literary achievements, Sigmund wrote biographies of Martin Luther and Jan Hus, as well a book about Protestantism; wrote a groundbreaking Ukrainian-language history of Canada; and, with his wife, Anna, played a major role in assisting Dr. Alexander Jardine Hunter in the translation and publication ofThe Kobzar of Ukraine (1922), featuring selected poems by Taras Shevchenko. In the realm of prose fiction, Bychinsky wrote a handful of short stories set in the New World, several of which appeared in the Lviv journal Literaturno-naukovyi visnyk (Literary and Scientific Herald).

To order:

Call (780) 492-2973 and have your credit card ready
OR
Fax your billing address, payment method, and item(s) ordered to (780) 492-4967 with our order form
OR
Send your billing address, payment method, and item(s) ordered to: CIUS Press, 450 Athabasca Hall, University of Alberta Edmonton, AB Canada T6G 2E8

Please Note:

Add 12% ($9 minimum) for shipping and handling.
Canadian residents add 5% GST.
Non-Canadian orders are payable in US dollars.
Delivery within Canada is normally 7 days, USA 10-14 days, international 4-6 weeks.
Please make cheques or money orders payable to "CIUS Press".

How many a man has dated a new era in his life from the reading of a book!
The book exists for us, perchance, that will explain our miracles and reveal new ones.
The at present unutterable things we may find somewhere uttered.

Henry David Thoreau

For Our Children
Нашим Дітям

MOTHER, WINTERTIME IS HERE

Lesia Ukrainka

"Mother, wintertime is here,
The grass is covered up with snow.
Birds have left the woodland here . . .
Mom, does every single bird
To the south for winter go?"
The little boy wants to know.

"No, not all of them", answered the mother,
"See the little grey bird over there,
Hopping quickly around the house corner?
That one chose to remain with us here!"

"Why doesn't it fly away?
Why for the frost does it wait?"

"It isn't afraid of the frost,
It won't leave its own native land,
Nor does it feel winter's cold hand,
Knowing spring will come back again."

ЛІТО КРАСНЕЄ МИНУЛО

Леся Українка

Літо краснеє минуло,
Сніг лежить на полі;
Діти з хати виглядають
В вікна - шкода волі!

Сніг з морозом поморозив
Всі на полі квіти . . .
Десь зима та не скінчиться!
Нарікають діти

Ждіть, ждіть любі діти!
Літо знов прилине,
Прийде мила годинонька,
Як зима та загине:

І заквітне наше поле
О зазеленіє. -
Знов його зима прекрасна
Квіточками вкриє.

Happy New Year!

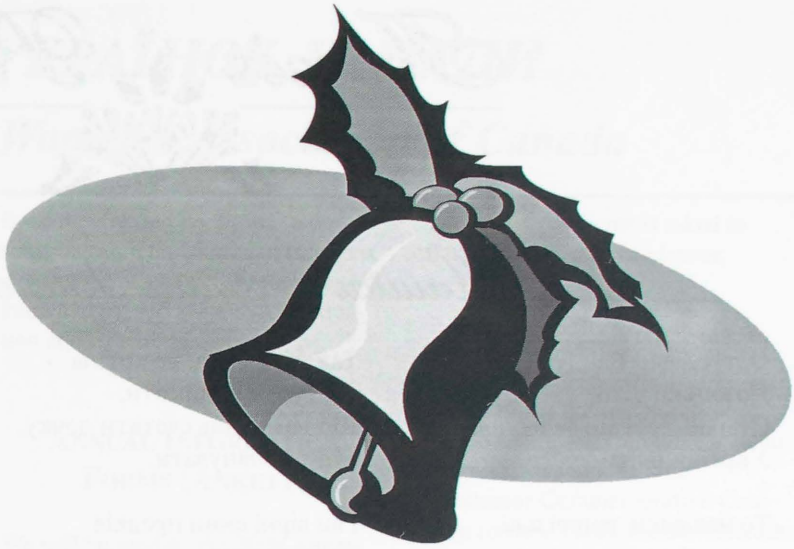

The following reflection was written by Stephanie Sushko, 13 years of age. Stephanie is the grand-daughter of Promin's Editor-in-Chief.

Reprinted with permission.

It is 8:21 p.m., December the 31st. As usual on Monday nights, I sit before my computer, typing. Only tonight, I type about something different, something uniquely important... and something extremely sad. For in less than four hours from now, everyone on the face of this earth shall say farewell to a common friend. A friend of every single human being and of every single nation. Who is this common friend? His name is "2007".

For 365 days, we have enjoyed his company non-stop, and made momentous memories, all held together by the strength of these four numbers: 2-0-0-7. But now, as if an unwanted visitor in the night, he shall slip away from us... and never again shall he be found... For as of 12:00 tonight, he will be wiped off of the earth and licked out of sheer existence. As of 12:00 tonight, his memory shall become only memorabilia that remains alive, as he himself shall fade away entirely. For he is made of time, and time is something that, when spent, we can never, ever get back.

The minutes tick by on my clock. They seem to go so much faster than ever before, counting down the precious moments I have left with 2007. All the dates of my calendar have been checked off, all the things said... and all things done. Spending these last, tense hours with him should seem like an eternity... but right now it feels more like he's slipping rapidly out of my reach... as fast as if over a cliff. And he might as well be.

Flipping through my picture album, I see all the great things he has given to us. Vacations, visits with friends and family, the first snow, Christmas Day, when I got to pet that Golden Retriever, my birthday... I also see the unpleasant things: When I got a bad cold, the day Mom bought those tasteless Rice Krispies, when we purchased the 'RK' CD, and when a boy named Dave walked out on a legacy, but three days ago.

Now that all seems so far away... and somehow, so does 2007. Though he may still be here, he seems to be drifting away by the second. Soon he will be gone...NEVER TO RETURN! It seems as though just yesterday we were celebrating his first day. And now, we all stand in silence as we wait for the clock to reach the 12, signaling his final farewell... and his death. His forever death.

As I look around me, I wonder what would it would have been like if he had never existed. My room wouldn't be half as full of junk, my head half as full of thoughts, and my fingernails half so long... Oh, how I long for just another day of him! I know I shall never be the same. And so this year, as I write 2008 on the top of my math page, I shall cross out the last number and add a seven. Because even though he may not even be in any form of real existence, he still lives in our pictures, our recordings, our videos, our mementos of this year past and forever... in our hearts. In that way, he shall never be gone. It will be as though the clock will never strike 12:00 tonight. For he is and shall forever be...2007... My year.

Поезія Poetry

Нашим славним Бандуристам

О, ті славні Бандуристи,
Козацькії діти,
Старші, середні та молоді
України цвіти.

То нащадки запорізькі
і козаків славних,
Що йшли у бій з бандурами
На турків поганих.

Грайте, славні бандуристи,
По всяк і всюди,
Нехай знають про Україну
і чужії люди.

Нехай знають, що Україна
то була держава,
Мала військо запорізьке,
була своя слава.

Так, як Байда, не хотіла
від турка прийняти,
Що намовляв сватати дочку,
будуть шанувати.

І ви вірні сини предків
з українським серцем,
Що виріклись панування,
під сталінським сонцем.

Не хотіли у Сталіна
в комсомолі жити,
Не зрадили своїх предків
щоб Москві служити.

Відкинули рай Сталіна,
пішли в чужий світ,
Щоб не грати Москві слави,
а Сталіновіи привіт.

Честь і слава, Бандуристи,
нехай Вам всім буде
За ті Ваші голосочки,
що почули люди.

Грайте - співайте соловії,
Нехай знають люди,
Що Україна вільна була
і вільню буде.

Микола Ших *написав цей вірш зараз після концерту Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченко, у Монтреалі, Квибек, під керівництвом бл. пам. Григорія Китастого (січень, 1950 р.). Бл. пам. Микола Ших, це батько Марусі Венгер із Монтреалу.*

Our Earthly Angels

Through eons past and those to come
They were and will be there for you.
To give their caring to your needs,
In loyalty naught can out do.

Be you within your 'golden years',
An orphan, or a tiny tot.
A hopeless, homeless, wand'ring soul . . .
Your ills are those that will be fought.

And thus miracles have emerged.
Where, without aid these would be lost.
Yes, aid these earthly angels bring,
And serve us beyond every cost.

Here, we the served, oft' at wit's end,
The benefactors of such good,
Have but our daily thanks to give
To you, for all you so include.

To you, the givers of yourselves,
That I too, may know of life's joy,
Our thanks will ever fall far short
For all efforts you so employ.

Yes, efforts that come but with love,
And from the will of human hearts,
Indeed, within our world today . . .
You have no other counterparts!

Peter Kuzyk, May 2, 2007

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Zennia Yuzik
National UWAC President

Heroines of Ukraine

As in the past, in February, we remember our Ukrainian Women authors for their works which brought our people hope and inspiration. We remember the well-known writers such as Lesia Ukrainka, Olena Pchilka, Ol'ha Kobylianska, who have contributed so much to the literature of Ukraine.

We must also remember the writers who have given much, but perhaps are not as well known to us today such as Hannah Barvinok and Ludmyla Starytska-Cerniakhivska, whose biographies were featured in the February 2006 issue of Promin. Let us honour these women at our meetings in February by learning more about them and their works.

It would also be very fitting to do some research on Ukrainian Heroines, choose one or two who are not so well known to us, and share this information at the monthly meeting.

Annual Information Forms (Ankety)

We will be sending the 2008 Ankety forms out before the end of January. We apologize for the delay, but we have had to design new forms, and this has delayed the mailing. There will be a memo along with the forms that will give you the information you will require.

Convenorships

We have sent information regarding Convenorships to all Provincial Presidents, in which we are asking that National Convenors be appointed from each province for the following departments: Promin, Benevolent, Ukrainian Education, Women's Issues & the Environment, Cultural Arts, Archives, National/International Ukraine Affairs, Museum. The National Convenor in each province would work with the Provincial Convenor who is in touch with the locals, thus keeping each department active in each area of the country. There is much work to be done, and it is quite impossible for only one convenor to carry out all this work for all the provinces.

We are asking all branches to assist your Provincial Executive to fill these posts. Anyone who has an interest in any of the departments is asked to offer their help in this endeavor.

Holodomor

As part of the commemoration of Holodomor, the Ukrainian Canadian Congress has launched the Holodomor Commemorative Campaign to raise funds for the Canadian Museum for Human Rights and Holodomor awareness. It is very important for us as Ukrainians to have this tragic event in our history recognized in this Museum. In doing so, we can maintain a permanent awareness of this very sad chapter, so that succeeding generations of Ukrainians, as well as others, will never forget. When the Campaign is launched, it is our hope that our people will respond positively and do what they can to assist.

Зустріч з Владикою Української Православної Церкви Київського Патріархату Митрополитом Адріяном

Його Високопреосвященство, Преосвященніший Митрополит Української Православної Церкви Київського Патріархату Адріян 16 вересня 2007 р. завітав до Катедри св. Володимира в Торонто. Ми знали, що більшість наших парафіян вже мала нагоду зустріти Владику чи то в церкві св. Андрія, чи на величавому бенкеті, котрий відбувся в залі УНО 10 вересня, але і в нашій Катедрі цього дня заля була переповнена.

Владику Адріяна вперше вітав у церкві митрофорний протоєрей о. Богдан Сенцьо у церкві, де Владика мав проповідь. Після Служби Божої при вході до церковної авдиторії, як каже старовинний український звичай, хлібом і сіллю вітали Владику Голова Катедральної Управи Володимир Шевчук і Голова Союзу Українок Канади, відділу св. кн. Ольги Євгенія Мельничук. Запросили гоститися.

Дальше ведуча програми мґр. Анна Троян привітала усіх присутніх, зокрема, гарним, теплим словом Владику Адріяна.

Після молитви, котру провів о. Б. Сенцьо, і представлення почесних гостей, а поміж ними п. Тамару Яковенко - почесного члена Комітету Приятелів Київського Патріархату, доньку першого Патріарха Української Автокефальної Православної Церкви Блаженнішого Патріарха Мстислава, також консула України до Канади Олександра Даниленка з дружиною, довголітнього члена і міністра Парламенту провінції Онтаріо др. Івана Яремка, заступницю Голови Східної Екзекутиви СУК Одарку Москалюк-Руткай, Голову Комітету Приятелів УПЦ КП Ірину Ващук.

Після смачного обіду, котрий приготувала "Троянда Кетерінґ", привіти скали: Голова Катедральної Громади В. Шевчук, Голова Братства св. Володимира Василь Самець, Голова Громади УПЦК церкви св. Анни в Скакрборо др. Волкович і Голова СУК відділу св. кн. Ольги Є. Мельничук.

Далі ведуча А. Троян сказала: "А тепер, Ваше Високопреосвященство, згідно з українською традицією ми приготували Вам спеціяльний подарунок - драматичний монтаж (постановку приготував Петро Шкурка).

Після цієї піднесено-урочистої драми, котру зворушливо пережили усі присутні, мґр. Наталія Ємець представила присутнім достойного гостя - Митрополита Адріяна (Старину).

Владика народився 13 грудня 1943 р. в Дніпропетровську. Батько загинув на війні. Мати сама виховала п'ятеро дітей. Успішно закінчив музично-педагогічне училище в рідному місті, пізніше Київський педагогічний інститут і Курс лекцій в Музеї мистецтва в Києві.

В 1974 р. вступив до Московської Духовної Семінарії, з 1988 р.

захистив кандидатську дисертацію в Московській Духовній Академії. Того ж року прийняв чернечий постриг в Свято-Троїцькій Сергієвській Лаврі (в Загорську) з іменем Адріян.

З благословення Патріярха Пімена (Московського) був відряджений до міста Ногінськ. За велику працю і відновленні Богоявленського собору та будову комплексу будівель на його території був піднесений до сану ігумена та архімандрита.

Після розвалу Радянського Союзу і оголошення Україною свого суверенітету Архімандрит Адріян, як і багато членів української діяспори в Росії, перейшов під юрисдикцію Митрополита Київського і всієї України Філарета, а дальше до скаду Помісної УПЦ Київського Патріархату.

У 1994 р. відбулась Єпископська Хіротонія архімандрита Адріяна на єпископа Дніпропетровського Запорізького та Московського Богородського УПЦ КП.

У 1997 р. віруючі, школярі Православної Гімназії, студенти Духовної Семінарії, духовенство і Єпископ Адріян були насильно вигнані з Богоявленського собору й усіх приміщень, котрі за свої гроші відновили й будували.

Москва не дає українській громаді жодних приміщень, культурних установ, шкіл, чи храмів - нічого.

У 1995 р. Владика Адріян був піднесений до сану Архієпископа, а у 2000 р. - до сану Митрополита.

Митрополит Адріян керує в Росії Московсько-Богородського (Ногінськ) Єпархією, а в Україні - Дніпропетровсько-Криворізькою, котра нараховує біля 220 парафій, діють 2 чоловічі та жіночий монастир та Духовно-церковне хорове училище, недільні школи.

Петро Шкурка, Катруся Самець, Владика Адріян, Віра та Зіновія Змієвські

У 2007 р. на День Незалежності України Президент Віктор Ющенко нагородив Владику Адріяна орденом "За Заслуги".

Доповідь Митрополита Адріяна була змістовною, сповнена великою мудрістю і любов'ю до України та її незалежної від Москви Православної Церкви. Говорив про труднощі, які треба долати в Україні, поборювати великі перешкоди, які створює духовенство, підлегле нібито УПЦ, але залежне від Патріарха Московського, від політики Москви.

Ті духовні тримають людей в несвідомості, кажуть, що церква КП є неканонічною і єдине спасіння душі гарантує тільки московська церква. Людям треба багато тлумачити, треба багато тяжкої, усвідомлюючої праці, але також фізичної, бо матеріяльні умови дуже тяжкі.

Владика є прекрасним промовцем. Присутні з великою увагою й відданням сприйняли його доповідь. Багато хто тяжко зітхнув, навіть заплакав, слухаючи про тяжку долю нашого народу та його духовної провідниці УПЦКП.

Ведуча А. Троян склала гарячу подяку за цю цікаву доповідь, котра дала нам відчути подих рідного краю, далекої, але дорогої нам усім України. Також звернула увагу на те, що, зберігаючи наші українські традиції, віддаємо шану українським святим. На сцені є ікона св. Володимира Великого, написана нашим парафіяном мистцем Омеляном Теліжиним, а під іконою пишається старовинний рушник із Запоріжжя, котрому понад 150 років.

Ця ікона - дар для нашої Катедри від Мистецького комітету під проводом п. Олі Янжули, котрий щороку організує прекрасну

художню виставку українських мистців з Канади й Америки, підтримуючи тим українську культуру й традиції.
А далі було ще кілька несподіванок. Панство Микола і Гейзель Балдецькі подарували Владиці прекрасно видану книжку Петра Кардаша "Злочин". Книжка видана в Австралії і дуже образно описує нескінчену низку злочинів Москви проти українського народу.

Пані Віра Канарейська подарувала скарб із Канади - Біблію, перекладену на українську мову Митрополитом Іларіоном з присвятою "Для вірних дочок і синів Української Православної Церкви Київського Патріярхату".

Петро Шкурка (який за твердженням поета Інаса Омеляненк був спричинником створення "Володимира Хрестителя") в пам'ять автора підносить збірку його поезій під назвою "Цим вічним болем", в якій вміщений і "Володимир Хреститель," для Високопреосвященного Митрополита Адріяна. Також Генеральному консулові до Канади вручена була П. Шкуркою та ж сама збірка поезій.

Разом нас багато!

На закінчення о. Б. Сенцьо провів вдячну молитву. Після цього присутні ще довго спілкувались з достойним гостем, виражаючи свою вдячність і підтримку.

Ця візита і надзвичайно тепле й щире прийняття Єрарха УПЦ КП в Канаді в усіх церквах, котрі відвідав Владика, показали дуже промовисто та ясно, що ми серцем і душею є з тою церквою в Україні, котра є правдивою українською, народною, незалежною від чужої держави. Церквою, котра щиро дбає як про щоденне життя своїх вірних, так і про відродження його національної свідомості та духовне спасіння свого українського народу.

Євгенія Мельничук

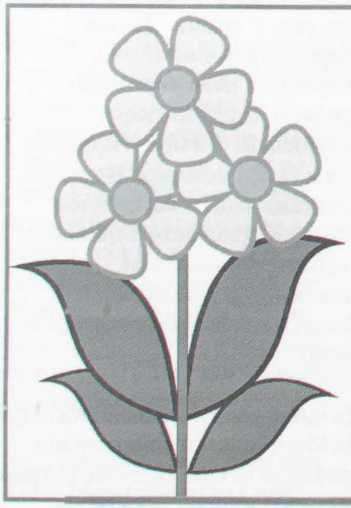

Deadline for Easter Greetings

Просимо надіслати до редакції Великодні поздоровлення не пізніше як 10-го березня 2008 р., щоб запевнити поміщення у Великодгому числі журналу. Дякуємо!

To ensure that your Easter Greeting appears in the April 2008 issue of Promin, we must receive it by March 10. We look forward to receiving yours.

Thank you!

Born in Captivity:
Survivor of Canadian Internment Operations Found

On Monday, 26 November 2007, the CBC Radio One program The Current aired a major segment on the Ukrainian Canadian community's ongoing calls for official recognition of what happened and for the restitution of the internee's confiscated wealth.

In response Jerry Bayrak, of Edmonton, Alberta, contacted the CBC and through them the chairman of the Ukrainian Canadian Civil Liberties Association (UCCLA), Dr. Lubomyr Luciuk, to reveal that his mother, Mary Hancharuk, was born at the Spirit Lake internment camp, 16 December 1915, and will soon be celebrating her 92nd birthday.

Commenting, Dr. Luciuk said: " We were both astonished and delighted to learn that a survivor of Canada's first national internment operations remains with us. We can confirm that Mary's father, Nikolaj, was arrested and that he and his family were subsequently held at the Spirit Lake camp. That an actual survivor will join us for the signing of a Ukrainian Canadian redress and reconciliation settlement is an unexpected Christmas gift, for when Mary Manko died we mourned not only her passing but that the government would not have an actual internee present to witness this closure. Now that will happen because of a Canadian-born child, Mary Hancharuk, whose first years were spent in a Canadian concentration camp."

Negotiations toward securing a Ukrainian Canadian redress settlement began in Ottawa on 26 November 2007, thanks to MP Inky Mark's Bill C 331 - The Internment of Persons of Ukrainian Origin Recognition Act, which obliges the government to reach an agreement with designated organizations representing the Ukrainian Canadian community.

During Canada's first national internment operations of 1914-1920, thousands of Ukrainians and other Europeans were unjustly imprisoned as "enemy aliens" and forced to do heavy labour for the profit of their jailers, not because of anything they had done but only because of where they had come from.

Some women and children were held at Vernon, British Columbia, and Spirit Lake, Quebec (now La Ferme). The Montreal-born Mary Manko Haskett was six when she was transported into Quebec's Abitibi region with her family and interned at Spirit Lake. She died 14 July 2007, thought to be the last survivor.

For more information go to www.uccla.ca, or contact Dr. Lubomyr Luciuk: luciuk@uccla.ca or 613-546-8364.

UWAC, Two Hills AB, Annual Meeting

Two Hills UWAC held its Annual Meeting on December 3, 2007, with a beautiful supper at the Golden Wings Restaurant with 17 members present (out of 24 total).

Following the meal, we proceeded to the Church hall for our Annual Meeting with President Stella Stefiuk beginning with monthly reports. There were seven members with perfect attendance, and she gave a beautiful gift to each one. We then went on with the meeting, with Sophia Dmytruk as chair. We had two moments of silence for our deceased members, Nancy Rosychuk and Anne Dehid. Each of the Executive members gave their reports for the year 2007. Among other activities, we hold an annual perogy supper as a Church fundraiser as well as an Easter bake sale. This year, we sent out five large boxes of clothing, shoes, boots and school supplies for an orphanage in Ukraine.

The Executive for 2008:

President - *Stella Stefiuk*
Vice President - *Helen Mosiuk*
Recording Secretary - *Olga Chrapko*
Treasurer - *Elsie Choban*
Corresp. Secretary - *Elsie Rybak*
Promin Convenor - *Elsie Rybak*

Submitted by Elsie Rybak

British Columbia Provincial Executive

The British Columbia Provincial Executive held a raffle in October 2006. The winners of the framed William Kurelek prints are:

First prize: UWAC, Dr. Savella Stechishen Branch, Kelowna BC ("The Second House")

Second prize: Bella Bugera, Kamloops BC ("Ukrainian Picnic")

Please accept my personal donation of $50 to the Promin Press Fund.

Liz Lyne
BC Provincial President

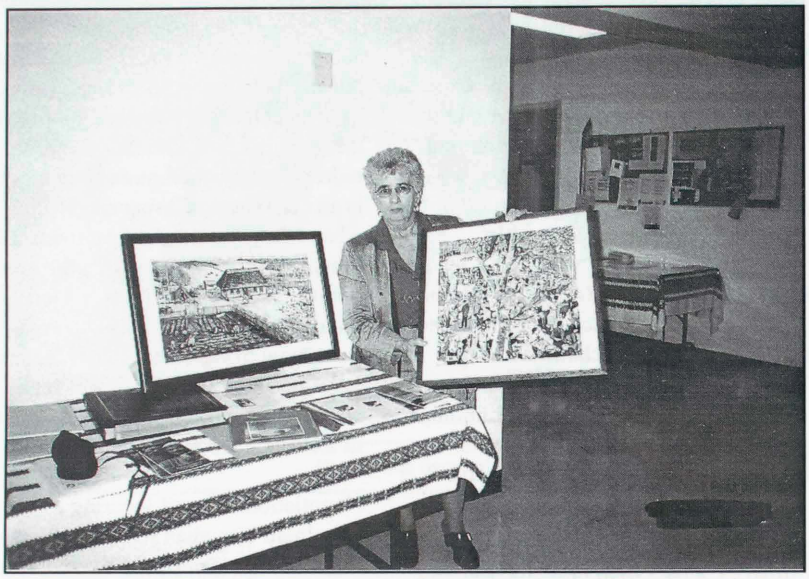

God cannot be grasped by the mind.
If He could be grasped, He would not be God.

- Saint Evagrius of Pontus -

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

The Tradition of Ukrainian Embroidery

The poetic images of folk songs and embroidery are very closely related, for what is pleasing and loved by nations always finds its expression through art. Everybody knows that in the orchards or gardens of every Ukrainian farm, roses, irises, mint, marigolds and calendula should grow. They are pleasant to the eye and heal our bodies, and so appear in abundance on the white fields of towels and shirts. On this page, we see marigolds which like glorious nature, joyfully and beautifully intertwine and flow into each other.

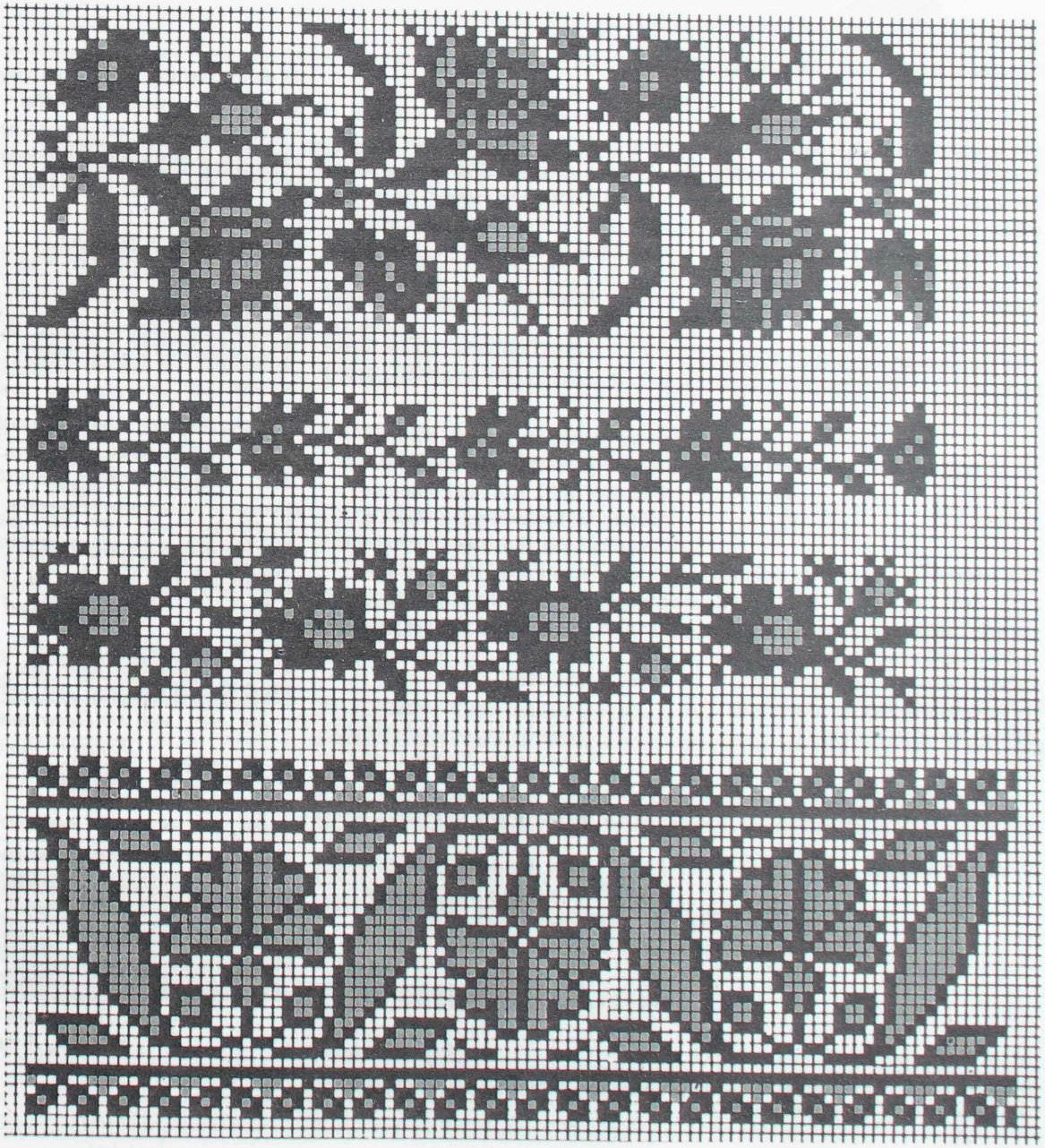

The Ukrainian Women's Association of Canada, Olena Pchilka Branch in Yorkton, Saskatchewan, are donating $20 to the Promin Press Fund as an everlasting wreath in memory of our dear member, **Betty Drushka**, who entered into eternal rest on April 6, 2007.

May her memory be eternal! Vichnaya Pamyat!

Leona Procyshyn, President
Iris Wasylyshen, Promin Convenor

The Ukrainian Women's Association of Canada, Dr. Savella Stechishen Branch in Kelowna, British Columbia is donating $50 to the Promin Press Fund as an everlasting wreath in memory of our dear members who entered into eternal rest:

Anne Trafananko
Anne Worbeck

Вічна їм пам'ять!

Anne Shepel, President
Rozalia Patraschuk, Secretary

As an everlasting wreath in memory of my dear husband, **Michael Rostotski,** who passed away December 23, 2005, I am forwarding a donation of $25 to the Promin Press Fund.

May his memory be eternal. He is lovingly remembered and missed by his wife, Alice, and family.

Alice Rostotski
Canora SK

As an everlasting wreath in memory of **Kate Puhalsky** who passed away at the age of 92 years in Edmonton, Alberta, on September 24, 2007. Please accept a donation of $25 for the Promin Press Fund from the UWAC, Kn. Olha Branch, of which Kate was a member for 26 years.

Вічна її пам'ять!

Submitted by
F. Tarnowetz, Promin Convener

Please accept this donation of $100 in memory of my parents, **John and Efrozina Maleschok**, from Saskatoon, Saskatchewan.

May their memory be eternal!

Eugenia Powers
Hamilton ON

Please accept this donation of $50 in memory of my sisters, **Hilda Tuskey** and **Lillian Capar**.

May their memory be eternal!

Helen MacPherson
Burlington ON

As an everlasting wreath in loving memory of my dear wife, **Effie Hudyma**, who passed away three years ago, please accept this donation of $50 to the Promin Press Fund.

May her memory be eternal!

Walter Hudyma
Sherwood Park AB

В світлу пам'ять **Добродійки Анастасії Міненко**, упокоїлася 21-го грудня 2007 р., складаю пожертву на журнал Промінь в сумі $100.

Хай пам'ять про неї буде завжди з нами!

Вічна їй пам'ять!

Павліна Ігнаш
Вінніпеґ, Манітоба

У пам'ять нашого кума **Івана Черпецького**, складаємо на невянучий вінок $25.

Вічна йому пам'ять!

Микола і Параскевія Ворон
Келґері, Альберта

As an everlasting wreath in memory of **Richard David Halyk,** who passed away on June 14, 2007, please accept this donation of $25. May the Lord bless and comfort Richard's family in the sorrow of their loss.

May his memory be eternal!

Halia Lypka, Hamilton ON

У пам'ять мого покійного чоловіка (1924-2006), посилаю $100 на журнал Промінь.

Вічна пам'ять!

Тамара Бурда
Сан Ситі, Арізона, США

FRIENDS VS. UKRAINIAN FRIENDS

FRIENDS: Never ask for food.
UKRAINIAN FRIENDS: Always bring the food.

FRIENDS : Will say "hello".
UKRAINIAN FRIENDS: Will give you a big hug and a kiss.

FRIENDS : Call your parents Mr. and Mrs.
UKRAINIAN FRIENDS: Call your parents Chocha and Vuiko.

FRIENDS : Have never seen you cry.
UKRAINIAN FRIENDS: Cry with you.

FRIENDS : Will eat at your dinner table and leave.
UKRAINIAN FRIENDS: Will spend hours there, talking, laughing and just being together.

FRIENDS : Know a few things about you.
UKRAINIAN FRIENDS: Could write a book with a direct quote from you.

FRIENDS : Will leave you behind if that's what the crowd is doing.
UKRAINIAN FRIENDS: Will berate the whole crowd that left you behind.

FRIENDS : Would knock on your door.
UKRAINIAN FRIENDS: Walk right in and say, "I'm home!".

FRIENDS : Are for a while.
UKRAINIAN FRIENDS: Are for life.

Submitted by Halia Lypka, Hamilton ON

Закарпатські Народні Страви

Капуста, запечена з грибами

Білоголовкову капусту обчищають, відварюють і шаткують. Підготовлені свіжі гриби нарізають соломкою і смажать до готовності. Білий хліб або булку розмочують у молоці, змішують з капистою, грибами і сирим яйцем.

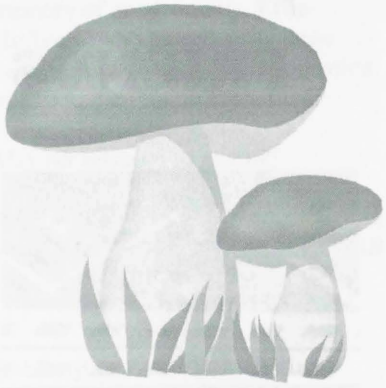

Підготовлену масу солять, заправляють чорним молотим перцем, укладають на лист, змащений жиром, посипаний сухарями і запікають в духовці.

Готову гарячу капусту розрізають на куски і подають з сметаною.

Витрати продуктів на одну порцію: капуста білоголовкова 163 г, гриби свіжі 43 г, жир 5 г, яйця 1 4 шт., булка 20 г, молоко 25 г, перець чорний молотий 0.02 г, жир 2 г, сухарі 3 г, сіл 2 г, сметана 20 г.

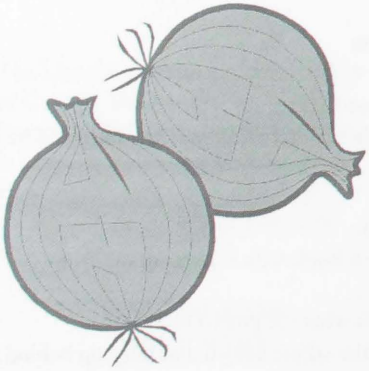

Капуста по-верховинськи

Квашену капутсу промивають, віджимають, додають нарізану кубиками цибулю (половину норми) і томат-пюре, тушкують до півготовності.

Підготовлену свинину пропускають через м'ясорубку з великими отворами решітки і обсмажують з цибулею, що залишилася.

Риж відварюють у підсоленій воді, проціджують, дають стекти воді, щоб риж був розсипчастим.

На злегка змащений жиром лист кладуть шар капусти, зверху - шар рижу, шар м'ясного фаршу. Потім знову кладуть шар рижу, накривають шаром капусти, поливають сметаною і запікають у духовці до утворення рум'яної шкірки.

Витрати продуктів на одну порцію: капуста квашена 169 г, риж 36 г, свинина 87 г, цибуля 58 г, томат-пюре 10 г, жир 15 г, сметана 25 г, сіль 3 г.

Tasty Cabbage Recipes

Sweet and Sour Red Cabbage

1 small red cabbage, thinly sliced
1 medium red onion, thinly sliced
1/2 medium yellow onion, thinly sliced
1/2 cup maple syrup
1 teaspoon sugar
2 tablespoons olive oil
1/2 cup red wine vinegar
2 tablespoons balsamic vinegar
1 teaspoon red pepper flakes
1 tablespoon fennel seed, crushed
1/8 teaspoon ground cloves
1/2 teaspoon salt
1 tablespoon mustard seed

Steam cabbage and onion with 1/4 cup water in a covered saucepan over medium high heat (or microwave) until cabbage is softened but still crunchy, not more than 5 minutes. Add other ingredients and cook on medium high heat for 5 more minutes, to blend flavors (microwave, 2 minutes). Taste and correct seasoning, then cool to room temperature.

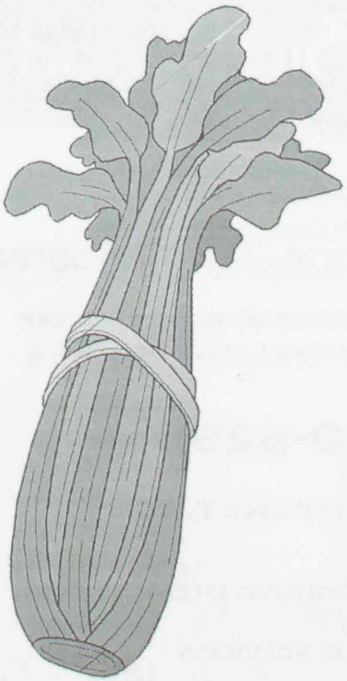

Scalloped Cabbage

2 cups crushed cornflakes cereal
1/4 cup butter, melted
1 (10-ounce) package shredded angel hair cabbage, or shred your own
1 large sweet onion, halved and thinly sliced
1/2 cup milk
1/2 cup mayonnaise
1 (10 1/2-ounce) can cream of celery soup, undiluted
1 cup (4 ounces) shredded sharp cheddar cheese

Stir together cereal and butter; spoon half of cereal mixture into a lightly greased 11- x 7-inch baking dish. Top with cabbage and onion.

Stir together milk, mayonnaise, and soup; pour over cabbage.

Sprinkle with cheese and remaining cereal mixture.

Bake, covered, at 350° for 1 hour.

RELIABILITY Since 1973
athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS
- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

WEST ARKA

Fine gifts...Authentic Ukrainian handicrafts... Art, books, CDs, ceramics...Embroidered goods and supplies... Gold jewellery, icons, magazines,newspapers... Pysanky and supplies... All services to Ukraine, Mail-orders

2282 Bloor Street West
Toronto, Ontario, Canada
M6S 1N9
Tel: 416-762-8751
Fax: 416-767-6839
www.westarka.com

Andrew R. Chorny, Manager
andrew@westarka.com

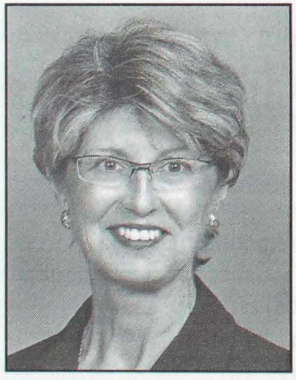

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk
OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290
DMASNYK@TREBNET.COM

Consistent and attentive professional real estate services

Purchase OKSANA's newest collection of her original compositions. Thoughtful lyrics and soothing sounds create a memoir of the paths on which the Lord leads us.

To order your CD, please send $20 per copy c/o: Promin
Box 57268, Jackson Station
Hamilton ON L8P 4X1

Please make cheque payable to Oksana Sushko. Your CD(s) will be shipped to you within 2 weeks of receipt of your cheque or money order.

A bird does not sing because he has an answer. He sings because he has a song.

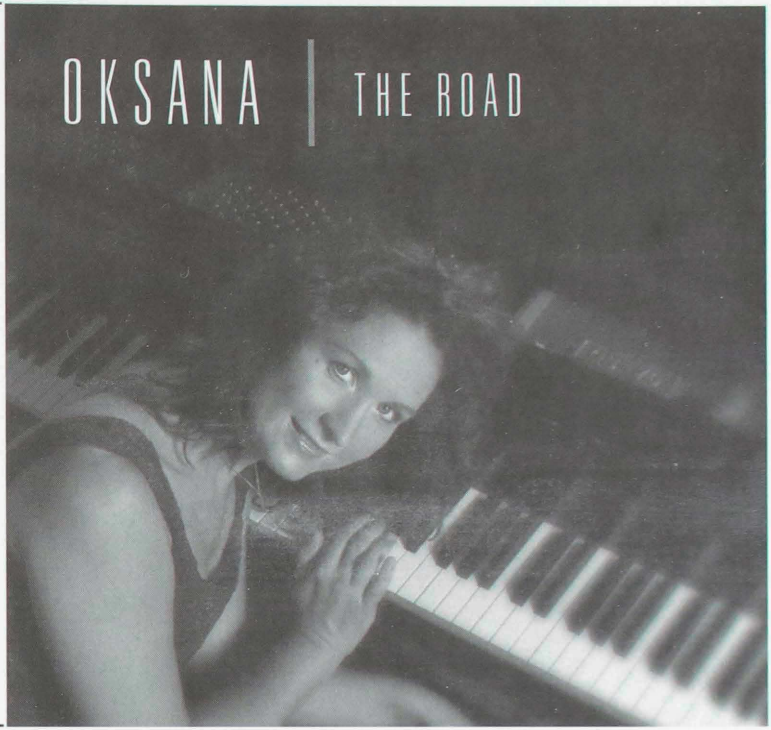

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT/OWNER

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

IN BUSINESS SINCE 1919

SHEVCHENKO FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

Колискова

Місяць яснесенький
Промінь тихесенький
Кинув до нас.
Спи ж ти, малесенький,
Пізній бо час.

Любо ти спатимеш,
Поки не знатимеш,
Що то печаль;
Хутко прийматимеш
Лихо та жаль.

Тяжка годинонько!
Гірка хвилинонько!
Лихо не спить...
Леле, дитинонько!
Жить - сльози лить.

Сором хилитися,
Долі коритися;
Час твій прийде
З долею битися, -
Сон пропаде...

Місяць яснесенький
Промінь тихесенький
Кинув до нас...
Спи ж ти, малесенький,
Поки є час!

Леся Українка

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON, AB
T5R 5R5 1-Oct-2008

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1